Alecu Bălcanu.

MAGUL CARE A IMBĂTRÂNIT

Se născuse Mântuitorul. De sus, din cer, stelele priveau înduioșate cum jos, pe pământ, florile răsăriseră în ciuda iernei. Mai vedeau cum vântul, fericit că poate duce pe aripile sale vestea cea mai mare, mergea din casă în casă și din colibă în colibă, spunând lumei despre nașterea Copilului Iisus.

Mergând pe cărări râpoase, păstorii coborîră din munți, mânându-și turmele de oițe blânde și de mieluței plăpânzi. Ba mai părăsiseră vizuinele lor și lupii, și vulpile și alte sălbăticiuni. Și oameni și celelalte vietăți veneau să se închine Mântuitorului lumei.

Sburând în jurul staulului din Betleem, păsările preamăreau în cântecele lor pe Fiul lui Dumnezeu și țineau isonul corurilor îngerești de Heruvimi și Serafimi.

In vremea aceasta, călări pe cămilele lor, trei Regi veneau din țările din spre Răsărit, aducând fiecare daruri bogate.

Unul dintr'inșii, Regele Baltazar, avea pielea de culoarea închisă și ani mulți îi apăsau pe umeri. Totuși, nu lăsa din mâini vasul prețios, de aur plin cu smirnă și tămâie. Inainta obosit prin noaptea întunecoasă și își zicea: „Sunt prea bătrân, iar brațele mele și-au pierdut puterea, așa că nu voi putea fi de folos noului Rege al lumei. Cred însă că îi vor fi de folos sfaturile mele, deoarece am domnit mult și am purtat multe războaie".

Melchior, al doilea Rege, aducea într'o pungă de mătase, o cutie plină cu giuvaericale din cele mai prețioase. Era și el bătrân, așa că își zicea: „Nu voi putea urma pe Regele lumei, acolo unde ar fi să meargă. Trupul îmi este obosit, iar mâna mea slăbită nu mai poate ține strâns paloșul. Insă, dacă va avea nevoie pentru mărirea sa, îi voi da toate averile ce am strâns în lunga mea viață".

Al treilea Rege, Gaspar, era tânăr, viteaz și îndrăzneț. Nu se gândea decât la bătălii și războaie și era setos de slavă. „Tovarășii mei de drum, își zicea el, sunt bătrâni și au părul alb ca floarea crinului. Afară de sfaturi, ce ajutor pot da ei noului Rege al lumei? Iată, când ar fi să se războiască imposăi, numai eu voi putea să-l ajut cu pună stăpânire pe pământurile vecinilor săi, numai eu voi putea să-l ajut cu puterea brațului meu vânjos".

Așa își vorbeau și cu astfel de gânduri se frământau ce trei crai dela Răsărit, care veneau să se închine Mântuitorului. Steaua, care îi călăuzea, se opri deasupra unui staul cu zidurile găurite prin care vântul sufla în voie.

Plecându-și capetele spre pământ, cele trei cămile se opriră obosite, dar mulțumite. Regele Gaspar descălecă dintr'o săritură sprintenă, pe când Baltazar și Melchior, descălecând încet și anevoie, merseră după el în staulul de unde venea un cântec dulce de leagăn.

Intrând, văzură că Fecioara Maria ține în brațe pe Copilul Iisus, care părea o păsărică înfrigurată. Mititelul întoarse căpșorul spre cei trei Regi și îi privi cu ochii săi strălucitori, apoi le întinse mânuțele sale trandafirii.

Ținând în mână darurile lor prețioase, Baltazar și Melchior pășiră spre El, atât cât le îngăduiau picioarele lor slăbite de bătrânețe. Insă, Gaspar, mult mai iute și mai sprinten decât dânșii, fu în două sărituri înaintea noului născut.

Iisus citi în inima lui Gaspar că hrănește gânduri semețe de luptă și răsboaie și vru să-l facă la fel ca dânsul — să-l facă blând, iertător și smerit. Și puse deci pentru o clipă mânuțele pe capul lui. Și iată că în clipa următoare, Gaspar se simți mai bătrân decât ceilalți doi Regi și văzu că părul, din negru cum era, se făcuse alb ca zăpada.

Totuși, această schimbare nu-l mâhni și nu-l înduioșă. Simți că prin atingerea cu mâinile, Iisus îi dăduse un suflet curat de copil. Se simți smerit și bun, așa cum fusese pe când mamăsa îl ținea în brațe, iar el nu știa că mai târziu va fi Rege.

Acum când părul său era așa de alb și trupul așa de încovoiat, se putea socoti că este cel mai bătrân din cei trei Regi dela Răsărit și avea dreptul să meargă înaintea lor.

Cu părul alb, dar cu sufletul senin, preamări înțelepciunea adâncă a Mântuitorului.

Povestită de VALER MĂNOIU

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P. T. T. Nr. 24.464—1939
„UNIVERSUL", Str. BREZOIANU 23—25 BUCUREȘTI. — ROMÂNIA